

ת"פ 43080/08/19 - מדינת ישראל נגד אסלאם גרדא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 43080-08-19 מדינת ישראל נ' גרדא

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אסלאם גרדא

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בכך שבמהלך חודש אוקטובר 2019 גנב ממעבדו, רשת זול ובגדול, מזון לילדים ומצרכים נוספים בשווי 9000 ₪, כמותם החזיר סחורה למעבדו בשווי זהה לאחר שנתפס.

הצדדים הסכימו כי הנאשם יישלח לתסקיר של שירות המבחן, ולבקשת הסנגור התבקש התסקיר להתייחס גם לשאלת הרשעת הנאשם.

מתסקיר שירות המבחן, שהוגש במאי 2021, עולה, בקצרה כי מחד, מדובר בסיטואציה יחידה ויוצאת דופן בחייו של הנאשם שאין לו הרשעות או תיקים פתוחים קודמים/אחרים.

כללית, הנאשם אדם נורמטיבי העובד כפקח תנועה, מטופל בהורים לא בריאים שהוא משמש, מאז ומתמיד, משענתם העיקרית. הנאשם נשוי בשנית ואב לילדה קטנה.

העבירה שהורשע בה מתוארת כנעברה על רקע של מצוקה כלכלית ונפשית כאחרת.

מאידך, מצא שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לגלות יכולת להתבוננות פנימית ואינו בשל להתערבות טיפולית. בשל כך - נמנע שירות המבחן מהמלצה בכיוון זה.

באשר לשאלת ההרשעה המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם על מנת לצמצם נזקים עתידיים, נוכח הליך איחוד המשפחות שהנאשם החל בו והיותו מפרנס יחיד למשפחתו.

המאשימה הדגישה בטיעוניה את העובדה שהנאשם גנב ממעבדו בשלושה מקרים שונים, גם אם סמוכים, את הערכים

המוגנים של פגיעה בקניין ופגיעה באמון וביכולת לנהל עסקים ומסחר, עטרה לקבוע מתחם ענישה בין מאסר מותנה למאסר בעבודות שירות בתוספת קנס והתחייבות ולמקם הנאשם בתחתית המתחם.

המאשימה טענה כי על בית המשפט להותיר הרשעת הנאשם על כנה נוכח חומרת העבירה והיעדר נזק קונקרטי ניתן להוכחה.

הסנגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, הדגיש את העובדה כי הגניבה הוחזרה כולה, כי לנאשם אין עבר פלילי כלל, חיוו נורמטיביים ובעיקר כי הנאשם יאבד את מקור פרנסתו אם יורשע, אף שעירית ירושלים לא הסכימה לאשר עניין זה.

הנאשם הביע חרטתו, והסביר כי הוא המפרנס היחיד בבית.

דיון והכרעה:

במחלוקת לעניין ההרשעה דעתי כדעת המאשימה, ואני גם מקבל את מתחם הענישה לו עתרה:

העבירה של גניבה ממעביד, בקרב עבירות הגניבה, היא החמורה מכולן, וצודקת גם המאשימה בתארה את הערכים הנפגעים בעבירה זו.

הלכת כתב מעלה שני תנאים לקיומה: חומרת העבירה וקיומו של נזק קונקרטי, כשדרושות סיבות מיוחדות לסטות ממנה בהיתן מעבר עבירה חמורה.

במקרה שלפנינו חומרת העבירה אכן דורשת סיבות מיוחדות להימנע מהרשעה.

גם אם אצא מנקודת הנחה (שלא הוכחה כאמור), שהנאשם עלול לאבד את מקור פרנסתו באופן המהווה נזק קונקרטי, תסקיר שירות המבחן, ובעיקר החלקים המאזכרים בעיית הפנמה ואי בשלות להליך טיפולי, אינו מאשר קיומן של סיבות או נסיבות מיוחדות בעזרתן ניטן להטות את ההליך לכיוון של אי הרשעה.

בשל כך אני דוחה את המלצת שירות המבחן, ומותיר את ההרשעה על כנה.

באשר לעונש, עולה מכל עבר מצוקתו הכלכלית של הנאשם, ולפיכך אסתפק בעונשים הבאים:

מאסר למשך 3 חודשים, ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום את העבירה בה הורשע לפני.

אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור בתוך שנה מהיום את העבירה בה הורשע ישלם סך 9,000 ₪. יסרב להצהיר יאסר למשך 10 ימים.

הצהרת הנאשם נרשמה לפניי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

ניתן היום, י"ח אב תשפ"א, 27 יולי 2021, בנוכחות הצדדים.